

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/187/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125209906
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5125209906.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, so sídlom Hurbanova 16, Žilina, deti matky: D. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XXXX/XX, H., t. č. I. X, H., zastúpenej JUDr. Katarínou Filipovičovou, advokátkou so sídlom Vajanského 2786/2, 010 01 Žilina, a otca: J. I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, A. K., t. č. L. I. M., C. N. L., I., O., zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 240 997, za účasti J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XXXX/XX, H. a za účasti Okresnej prokuratúry Žilina, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 3P/108/2025-15 zo dňa 16. septembra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 3P/108/2025-15 zo dňa 16. septembra 2025 v časti napadnutého výroku I., ktorou okresný súd styk J. G., nar. XX.XX.XXXX, s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX, a maloletým C. B., nar. XX.XX.XXXX, zakázal, p o t v r d z u j e .

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 3P/108/2025-15 zo dňa 16. septembra 2025 v časti napadnutého výroku I. o dočasnom odovzdaní maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, a maloletého C. B., nar. XX.XX.XXXX, do starostlivosti Centra pre deti a rodiny Ružomberok, v časti napadnutého výroku I. o uložení povinnosti matke odovzdať maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, a maloletého C. B., nar. XX.XX.XXXX, do starostlivosti Centra pre deti a rodiny A., v časti napadnutého výroku I. o uložení povinnosti maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, a maloletému C. B., nar. XX.XX.XXXX, podrobiť sa za účelom zabezpečenia odbornej pomoci odbornému poradenstvu v Detskom advokačnom centre P. a vo výroku II. o náhrade trov konania z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním matky napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že: I. Súd nariaďuje neodkladné opatrenie v nasledovnom znení: Maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX, a maloletý C. B., nar. XX.XX.XXXX, sa dočasne odovzdávajú do starostlivosti Centra pre deti a rodiny A., C. C. Q. XXX/XX, A., najdlhšie na šesť mesiacov od umiestnenia maloletých detí do zariadenia. Matka je povinná odovzdať maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, a maloletého C. B., nar. XX.XX.XXXX, do starostlivosti Centra pre deti a rodiny A., C. C. Q. XXX/XX, A.. Maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, a maloletému C. B., nar. XX.XX.XXXX, sa ukladá výchovné opatrenie, ktorým sa maloletým deťom nariaďuje za účelom zabezpečenia odbornej pomoci povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Detskom advokačnom centre P., B. M. G. P. - M. N. F. Q., C. C. XXX XX H., F. XX/X v období od vykonateľnosti tohto uznesenia v rozsahu 39 hodín. C. J. G., nar. XX.XX.XXXX, s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX, a maloletým C. B., nar. XX.XX.XXXX, sa zakazuje. II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení poukázal okresný súd na návrh otca na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktorým žiadal, aby súd maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti otca, upravil styk matky s maloletými deťmi každý prvý víkend v kalendárnom mesiaci od piatka od 18:00 hod. do nedele do 15:00 hod. s osobitnou úpravou počas prázdnin a zároveň, aby súd zaviazal matku povinnosťou prispievať na výživu maloletého A. v sume 150 eur a na výživu maloletého C. v sume 150 eur.

3. Otec podal na okresný súd dňa 08.09.2025 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhol, aby súd J. G., nar. XX.XX.XXXX, partnerovi matky, zakázal styk s maloletými deťmi a súčasne otec navrhol, aby súd v zmysle § 365 CMP zveril maloleté deti do starostlivosti Detského krízového centra P. F. H., C. C. M. XX, H.. Svoj návrh odôvodnil tým, že záujmy maloletých, najmä ich zdravie, psychický a fyzický vývin sú aktuálne s ohľadom na vykonané znalecké dokazovanie ohrozované zo strany partnera matky, ktorý v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s matkou a s maloletými.

4. Okresný súd konštatoval, že ustanovený znalec v posudku č. 8/2025 dňa 28.08.2025 okrem iného uviedol, že je vhodné, aby maloleté deti boli ihneď po doručení tohto znaleckého posudku zverené do starostlivosti DKC P., M. XX, H., resp. do iného zariadenia, kde by mali zabezpečenú komplexnú terapeutickú starostlivosť, bezpečné, stabilné a predvídateľné prostredie, v ktorom by mohli postupne obnoviť svoj vzťah s otcom a starými rodičmi zo strany otca a matka mal. detí by mala možnosť vysporiadať sa so všetkými skutočnosťami, ktoré sú uvedené v spisovom materiáli, resp. v tomto znaleckom posudku tak, aby mohla do budúcnosti pre maloleté deti zabezpečiť také výchovné prostredie, ktoré by bolo v súlade s najlepším záujmom maloletých detí. Nie je vhodné, aby maloleté deti boli súčasťou domácnosti, v ktorej figuruje p. J. G. a pravidelne sa v nej zdržiava, resp. pokiaľ by aj naďalej pokračoval intenzívny vzťah matky s p. G. vo forme partnerského zväzku, kde by mal prostredníctvom neho dosah na maloleté deti a možnosť aj naďalej účelovo manipulovať matkou a pôsobiť na maloleté deti prostredníctvom nej.

5. Okresný súd poukázal na odpis registra trestov J. G. zo dňa 09.09.2025 a uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva policajného zboru Žilina zo dňa 22.01.2025, ČVS:ORP-23/1-VYS-ZA-2025 vo veci podozrenia J. G. zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona. K osobe J. G. bolo okresnému súdu dňa 11.09.2025 predložené uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Žiline, odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Žilina - západ zo dňa 20.08.2025, ČSV:ORP-280/ZZ-ZA-2025, z obsahu ktorého vyplýva, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, ktorého sa dopustil doposiaľ neznámy páchatel tým, že svojim konaním vydal osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zväzkal k nemravnému životu a to tak, že ponúkal poškodenej osobe B. R. Q. postupne finančné čiastky za protislužby sexuálneho charakteru.

6. Okresný súd uviedol, že v zmysle § 365 CMP je predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia stav, keď sa maloletý ocitne bez akejkoľvek starostlivosti alebo jeho život, zdravie a priaznivý vývoj je vážne ohrozený alebo narušený. Takéto situácie môžu nastať napríklad pri úmrtí rodičov alebo opustení dieťaťa v pôrodnici. V prípadoch predpokladaných uvedeným ustanovením je orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, v ktorého obvode sa dieťa nachádza, povinný bezodkladne podať súdu takýto návrh a súčasne zabezpečiť uspokojovanie základných životných potrieb dieťaťa a jeho prijatie do centra pre deti a rodiny v zmysle § 27 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kurately a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd preto návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia posudzoval podľa § 367 CMP, v zmysle ktorého je predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia aj odovzdanie dieťaťa do starostlivosti konkrétneho zariadenia aj v kontexte uloženia konkrétneho výchovného opatrenia.

7. Po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia a s obsahom znaleckého posudku č. 8/2025 dospel okresný súd k záveru, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Z obsahu záverov znaleckého posudku okresný súd zistil, že správanie mal. A. a C. nesie znaky významného a intenzívneho ovplyvňovania zo strany matky, ktorej postoje sú značne determinované postojmi a názormi jej aktuálneho partnera p. J. G.. (odpoveď znalca na otázku č. 13). Konanie partnera matky vykazuje až patologické prvky v oblasti budovania závislého postavenia v rámci vzájomných vzťahov medzi matkou, mal. deťmi a partnerom matky (odpoveď znalca na otázku č. 21). Podľa záverov znalca možno konštatovať, že maloleté deti vykazujú také formy prejavu, ktoré možno

objektívne vnímať ako patologické. (odpoveď znalca na otázku č. 15). U A. sú prítomné symptómy depresívneho prežívania, anhedónia a u C. zvýšené riziko depresívneho ladenia (odpoveď znalca na otázku č. 5). Podľa záverov znalca je vylúčené, aby maloleté deti boli zverené do starostlivosti osobe, ktorá zdieľa spoločnú domácnosť s pánom J. G., pokiaľ má byť prioritou ich najlepší záujem. (odpoveď znalca na otázku č. 16). Podľa znaleckého posudku je pritom vplyv partnera matky na zdravý psychický a fyzický vývoj mal. detí zásadný, nakoľko s nimi už viac ako tri roky žije v spoločnej domácnosti a aktívne sa podieľa na zabezpečovaní ich potrieb a vytváraní denného režimu (odpoveď znalca na otázku č. 1). Z odpisu z registra trestov partnera matky je zrejmé, že v prípade partnera matky pritom ide o osobu, ktorá je odsúdená za trestnú činnosť, ktorej sa dopúšťa opakovane, táto trestná činnosť je rôznej povahy, či už trestných činov proti majetku, a to trestných činov krádeže a podvodu, no tiež trestné činy proti poriadku vo verejných veciach ako krivá prisaha a marenie spravodlivosti. Vo veci podozrenia zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona nebolo voči partnerovi matky ako podozrivému konanie začaté, no je zrejmé, že na obdobnom skutkovom základe i keď doposiaľ bez vznesenia obvinenia vo vzťahu ku konkrétnemu páchatelovi je naďalej vedené trestné stíhanie pre konanie, ktoré síce nie je trestným činom sexuálneho zneužívania podľa § 201 Trestného zákonníka, ale ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktoré patria medzi trestné činy proti rodine a mládeži, ktorých druhovým objektom sú vzťahy v rámci rodiny a záujem na zdravom psychickom i fyzickom vývoji mladých ľudí, najmä detí.

8. Vychádzajúc z premisy, že je pozitívnym záväzkom štátu vykonať všetky opatrenia, aby nedochádzalo k násilliu na deťoch (Čl. 19 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa), a pokiaľ vyjde v konaní najavo, že by mohlo dochádzať k násilliu na deťoch zo strany osoby, ktorá zabezpečuje starostlivosť (alebo potencionálne zabezpečuje starostlivosť), je súd povinný naplniť pozitívny záväzok na poli ochrany rodinného a súkromného života a na poli ochrany proti neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu. Násillie na deťoch ako vyplýva z dohovoru o právach dieťaťa je možné definovať ako zavinené či nezavinené správanie, ktoré spôsobuje fyzickú, duševnú alebo sexuálnu ujmu dieťaťu, za osvedčeného skutkového stavu ako je uvedené vyššie okresný súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia nariaďujúce výchovné opatrenie pobytovou formou maloletým deťom v špecializovanom zariadení podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o rodine výchovné opatrenie nariadením pobytu za účelom zabezpečenia odbornej pomoci maloletým deťom najdlhšie po dobu 6 mesiacov od umiestnenia detí v zariadení. Priaznivý fyzický, psychický, sociálny a mravný vývin maloletých detí je v súčasnosti vážne ohrozený a pomery maloletých detí si vyžadujú okamžitú dočasnú úpravu.

9. Otec svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia navrhol, aby zveril maloleté deti do starostlivosti Detského krízového centra P. F. H., C. C. M. XX, H. a tak to odporúčal i znalec. Po preverení voľných kapacít v tomto zariadení bolo zistené, že toto zariadenie nemá aktuálne voľné kapacity. Podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka v čase podania návrhu nebolo možné vzhľadom na obsadenosť pre maloleté deti zabezpečiť ich umiestnenie bližšie k rodine ako v A.. Každé z oslovených zariadení malo plnú kapacitu. Podľa informácie z ÚPSVaR Žilina voľné miesto pre maloleté deti bolo len v Centre pre deti a rodiny A.. Vzhľadom na vzdialenosť maloletých od rodiny a nešpecializovanosť zariadenia je potrebné toto umiestnenie chápať len ako dočasné na zabezpečenie základných potrieb maloletých detí. Po uvoľnení kapacít budú maloletí preložení do zariadenia, ktoré im bude poskytovať komplexnú terapeutickú starostlivosť. Súd preto i s prihliadnutím na odporúčenie znalca a vyjadrenie kolízneho opatrovníka ohľadom obsadenosti špecializovaných zariadení zároveň maloletým deťom uložil výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v Detskom advokačnom centre P., ambulantnej pobočke OZ P. - Pomoc deťom v kríze, C. C. XXX XX H., F. XX/X v období od vykonateľnosti tohto uznesenia v rozsahu 39 hodín.

10. Okresný súd mal na základe vykonaného dokazovania v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia za osvedčené, že J. G. s nimi už viac ako tri roky žije v spoločnej domácnosti a aktívne sa podieľa na zabezpečovaní ich potrieb a vytváraní denného režimu. V nadväznosti na uvedené okresný súd aplikoval ustanovenie § 25 ods. 3 a ods. 5 zákona o rodine a posudzoval návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle uvedených ustanovení primerane aj na partnera matky ako osobu blízku maloletým deťom. S ohľadom na osvedčený skutkový stav, vplyv partnera matky na zdravý a psychický vývoj detí je zásadný, keď s nimi žije v spoločnej domácnosti a aktívne sa podieľa na zabezpečovaní ich potrieb a pritom konanie partnera matky vykazuje až patologické prvky v oblasti budovania závislého postavenia v rámci vzájomných vzťahov medzi

matkou, mal. deťmi a partnerom matky (odpoveď znalca na otázku č. 21). A podľa záverov znalca v prípade partnera matky ide o osobu, ktorá má sklony k manipulácii a ku klamstvám, má negatívny vplyv na zdravý psychický a fyzický vývoj maloletých detí, a to jeho konaním v minulosti, ktoré bolo a je predmetom trestného stíhania. Ustanovenia § 25 ods. 3 a 5 zákona o rodine umožňuje súdu zasiahnuť do vzájomného pomeru blízkej osoby a dieťaťa tým, že súd obmedzí styk dieťaťa s blízkou osobou, alebo ho dokonca zakáže. Také zásahy súd sú možné len vtedy, keď je to potrebné v záujme dieťaťa, teda keď styk ohrozuje jeho fyzické či psychické zdravie, ohrozuje jeho mravný vývoj alebo je nevhodným príkladom vzhľadom na jeho spôsob života. Z uvedeného dôvodu mal okresný súd za to, že je v záujme maloletých detí, aby styk partnera matky s maloletými deťmi zakázal, vzhľadom na jeho negatívny vplyv na maloleté deti, ako aj z preventívnych dôvodov, a preto súd rozhodol o zákaze styku J. G. s maloletými deťmi. Po oboznámení sa so závermi znaleckého dokazovania dospel okresný súd k jednoznačnému záveru, že vo veci je daná existencia naliehavej potreby výchovného operatívneho zákroku, ktorá neznesie odklad a vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov formou neodkladného opatrenia.

11. Okresný súd dal matke do pozornosti, že týmto opatrením sa utvoria podmienky pre zabezpečenie odbornej pomoci maloletým deťom v zariadení Detského advokačného centra P., v rámci ktorej je nepochybne nevyhnutné, aby aj matka spolupracovala na náprave situácie, resp. plnila odporúčania odborného tímu a preukázala v tomto smere svoju rodičovskú zodpovednosť. Nakoľko sa výrok takéhoto nariadeného neodkladného opatrenia zhoduje s prípadným výrokom meritórneho rozhodnutia, ktorý by bol vydaný v konaní vo veci samej o nariadenie výchovného opatrenia eventuálne tiež o zákaze styku s blízkou osobou - partnerom matky, toto nariadené neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, preto okresný súd konanie vo veci samej bez návrhu nezačal, a to napriek nariadeniu neodkladného opatrenia bez návrhu pred začatím konania vo veci samej, nakoľko sa týmto nariadeným neodkladným opatrením dosiahla trvalá úprava pomerov bez potreby ďalšieho dokazovania. Pokiaľ sa na strane maloletých detí po nariadení tohto neodkladného opatrenia akokoľvek zmenia okolnosti a uložené výchovné opatrenie splní účel pred uplynutím doby šiestich mesiacov, alebo bude potrebné prijať ďalšie alebo iné opatrenia, úrad práce, sociálnych vecí a rodiny je oprávnený podať podnet na zrušenie tohto nariadeného neodkladného opatrenia alebo navrhnúť iné riešenie, ktoré bude v tom čase v najlepšom záujme maloletých detí.

12. Proti tomuto uzneseniu podala matka odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, ide o rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Napadnuté rozhodnutie považuje za neprimerané a nesprávne, popierajúce zákonom garantované práva mal. detí nielen na rodinný život a stabilitu výchovného prostredia, ale tiež na prezentovanie vlastného názoru. Od posledného rozhodovania súdu o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nenastala nijaká zmena pomerov odôvodňujúca možnosť jeho vyhoveniu, ako protichodne ustálil súd prvej inštancie. Nariadenie ústavnej starostlivosti je v zmysle ustálenej súdnej praxe prostriedkom ultima ratio, kedy je preukázané, že nielen vážne narušenie výchovy dieťaťa, ale tiež zistenie, že iné výchovné opatrenia nevedli k náprave. Súd prvej inštancie v danom prípade nezohľadnil vek mal. detí, ich názory a stanoviská. Z predloženého znaleckého posudku je jednoznačné, že dôvodom odmietania mal. detí je agresívne a autoritatívne správanie otca, pričom obe mal. deti opisovali vlastné negatívne zážitky a vlastné prežívanie s opakovanou verbalizáciou strachu z otca. Nútené vyňatie maloletých detí vo veku 12 a 15 rokov a ich umiestnenie do zariadenia, v prípade mal. A. v 9. ročníku, kedy sa pripravuje na svoje budúce povolanie dôslednou prípravou na prijímacie pohovory, a u mal. C., ktorý je dieťaťom mimoriadne citlivým, je potenciálne spôsobilé fatálnym spôsobom narušiť ich ďalší vývin. Záujem otca o mal. deti považuje matka iba za predstieraný. Voči všetkým nepravdivým obvineniam, ktoré otec vyprodukoval v podanom návrhu, sa matka ohradzuje, tieto sa nezakladajú na pravde a sú výslovným a odporným klamstvom otca. Za nevhodné tiež matka považuje nútenie mal. detí do stretávania s „agresorom“, pričom spochybňuje závery znalca, že u otca aktuálne „agresívne prejavy nie sú prítomné“, pričom znalec uskutočnil iba jediné sedenie s osobou otca. Znalecký posudok, o ktorého závery súd prvej inštancie opiera, považuje matka za neobjektívny, neodborný až zaujatý voči jej osobe a osobe jej partnera, pričom poukazuje na nekonkrétne „nadpracu“ znalca, u ktorého vzniká podozrenie, že je ovplyvnený názorom iných bližšie nešpecifikovaných osôb. Matka sa domnieva, že znalec mohol byť pri vyhotovení znal. posudku značne ovplyvnený vyšetrovateľom, resp. p. D., ktorá pravdepodobne dôveruje klamlivým tvrdeniam, a postačujú jej telefonické alebo písomné nepodložené tvrdenia otca. Znalec sa pri vyhodnotení situácie fixoval na údajné nestabilné výchovné prostredie a negatívny vplyv

ako osoby matky, tak aj jej partnera na mal. deti, pričom jeho vyjadrenia boli všeobecné, nekonkrétne a ignorujúce zásadné skutočnosti tvoriace obsah spisového materiálu, ako aj dôvody, pre ktoré boli matka s partnerom a mal. deťmi napr. nútení v priebehu ostatných 3 rokov 3x zmeniť bydlisko. Za daných okolností, kedy partner matky nebol právoplatne odsúdený za trestný čin násilnej povahy, sexuálneho charakteru či súvisiaci s ohrozovaním mravnej výchovy mal. detí, je porušovaná prezumpcia nevinoty vo vzťahu k jeho osobe. Ak súd potenciálne vyhodnotil prítomnosť osoby partnera matky ako nevhodnú, pričom k tomuto záveru súd pristúpil výlučne na základe odporúčania znalca, dosiahnuť požadovaný účel možno vyslovením zákazu styku s osobou blízkou mal. deťom bez toho, aby bolo nutné zasahovať do práva na rodinný život mal. detí ich vytrhnutím z ich prirodzeného prostredia. Odvolaciemu súdu tiež dávame do pozornosti, že vzťah mal. detí k p. G. bol už zisťovaný aj znaleckým posudkom č. 9/2021 zo dňa 21.03.2022, v ktorom poverený znalec, Mgr. Ivan Moravčík na otázku č. 18. odpovedal: „Vzťah maloletých k súčasnému partnerovi matky možno vnímať aktuálne v čase kontaktu znalca s maloletými za kladný, majú k nemu vytvorenú pozitívnu väzbu, pokladajú ho za adekvátneho partnera svojej matky.“ Na základe uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že p. G. nepredstavuje pre mal. deti hrozbu, následkom ktorej by malo dôjsť k uloženiu zákazu styku p. G. s mal. deťmi, a už vôbec nie k radikálnemu zásahu do stability výchovného prostredia mal. detí ich umiestnením do zariadenia. Zmätočným sa javí tiež konštatovanie v ods. 6 a následne ods. 30 napadnutého rozhodnutia, že k osobe J. G. bolo okresnému súdu dňa 11.09.2025 predložené uznesenie OR PZ v Žiline zo dňa 20.08.2025, z ktorého vyplýva, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z., ktorého sa dopustil doposiaľ neznámy páchatel'. V prípade, ak sa súdu javí ako primerané dočasne zasiahnuť, je možné pristúpiť k opatreniam, ktoré nie sú tak radikálneho charakteru, napr. nariadením dohľadu nad rodinou. Matka záverom uvádza, že popiera svoju závislosť na osobe p. G., či na iných osobách, pričom ukončila spolužitie s p. G. v spoločnej domácnosti. Za danej situácie má matka za to, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a Krajskému súdu v Žiline odkazujúc na podobné rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/34/2018 - 1979 zo dňa 28.06.2018 navrhuje, aby uznesenie okresného súdu, alternatívne, hoci popiera, že by p. G. mal byť nebezpečnou osobou vo vzťahu k mal. deťom, ak by Krajský súd v Žiline ustálil hrozbu stretávania mal. detí s jeho osobou, nech zostane ponechaný iba výrok, podľa ktorého sa zakazuje jeho styk s mal. deťmi.

13. V doplnení odvolania matka zosummarizovala dôvody podaného odvolania. Poukázala na nekorektné kriminalizovanie osoby p. G. bez vykonania riadneho vyšetrovania a súdneho konania vo vzťahu ku konaniu, ktoré mu zrejme kolízna opatrovníčka pripisuje, hoci sa takéto nepreukázalo. Súčasťou spisového materiálu je email príslušníka PZ, v ktorom sa uvádza, že zasiela uznesenie k osobe J. G.. Prílohou predmetného e-mailu bolo uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže, ktorého sa dopustil doposiaľ neznámy páchatel'. Na základe uvedeného nie je zrejmé, ako môžu príslušníci polície vzťahovať a neštandardne kriminalizovať osobu p. G., pokiaľ zo samotného uznesenia vyplýva, že páchatel' je neznámy. Súd prvej inštancie vydaným rozhodnutím tiež narušil povinnú školskú dochádzku mal. detí, pričom v odôvodnení sa nezaoberal otázkou zmeny školských zariadení a ich dopadu na právo mal. detí na vzdelanie, vyplývajúce z čl. 42 Ústavy SR. Ak má byť dôvodom na bezodkladné odňatie mal. detí podozrenie zo sexuálneho zneužívania napriek tomu, že trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu sexuálneho násillia odmietnuté, vo vzťahu k osobe matky nijaké podozrenie neexistuje, a preto nemožno vyhodnotiť ako súladné s najlepším záujmom mal. detí ich vytrhnutie z prirodzeného a bezpečného prostredia matky; p. G. sa v domácnosti matky nenachádza, teda absolútne nie je dôvod na takýto neprimeraný zásah.

14. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka sa snaží spochybníť osoby zapojené do konania (znalca, sociálnu pracovníčku, otca), no nepredkladá žiadne nové dôkazy, ktoré by vyvrátili závery súdu prvej inštancie. Znalec Mgr. Ivan Moravčík v posudku č. 08/2025 jednoznačne uvádza, že maloleté deti sú vystavené konfliktu lojality a preberajú naučené postoje od matky a jej partnera J. G.. Cit.: „Správanie maloletých A. a C. nesie znaky výrazného a intenzívneho ovplyvňovania zo strany matky a jej partnera J. G.... Maloletí vykazujú znaky naučenej odpovede... Sú vystavení konfliktu lojality.“ Znalec výslovne odporučil, že nie je vhodné, aby deti boli súčasťou domácnosti, kde figuruje p. J. G., vzhľadom na jeho negatívny vplyv a prebiehajúce trestné konanie voči nemu. Odpis registra trestov J. G. preukazuje opakovanú trestnú činnosť, Okresná prokuratúra Žilina (sp. zn. Pc 66/23/5511) potvrdzuje, že proti nemu je vedené trestné stíhanie pod ČVS: ORP-23/1-VYS-ZA-2025. Matka aj v odvolaní bagatelizuje tieto skutočnosti a nepreukazuje, že by G. oddelila od výchovy detí – naopak, sám znalec konštatuje, že má výrazný vplyv na deti a matku. Zo správy ÚPSVaR Žilina a z podkladov v spise

vyplýva, že matka mala opakované konflikty s prenajímateľmi bytov, ktoré viedli k výpovediam z nájmu a k častému sťahovaniu detí. Táto situácia je dôsledkom finančných problémov matky a jej partnera J. G., nie správania otca, ako matka opakovane tvrdí. Časté sťahovanie a nestabilné bývanie má pritom podľa znalca negatívny dopad na psychický vývin maloletých, pretože im bráni vytvárať si stabilné väzby v školskom prostredí a medzi rovesníkmi. Matka vo svojich podaniach opakovane tvrdí, že dňa 2.9.2022 došlo k incidentu, pri ktorom malo dôjsť k napadnutiu. Doteraz však nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by jej tvrdenia potvrdzoval – ani záznam z pohotovosti, ani policajný protokol. Matka v jednej časti konania tvrdí, že je s J. G. zasnúbená a tvoria domácnosť, neskôr však tvrdí, že spolu nežijú. Tieto rozpory spochybňujú jej dôveryhodnosť a potvrdzujú, že súd nemôže vychádzať z jej tvrdení ako z objektívnych skutočností. Matka opakovane neodovzdala deti do DKC P., hoci to jej ukladá právoplatné uznesenie súdu. Takéto správanie je priama neúcta k súdu a najmä ohrozenie detí, ktoré naďalej zostávajú v prostredí, ktoré znalec vyhodnotil ako nevhodné. Odvolací súd musí zohľadniť, že matka už teraz vedome marí výkon rozhodnutia, čo do budúcnosti spochybňuje jej schopnosť zabezpečiť deťom stabilné a bezpečné prostredie. Odvolací súd musí vychádzať z princípu najlepšieho záujmu dieťaťa (§ 5 Zákona o rodine, čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Znalec navrhuje umiestnenie do neutrálneho prostredia (DKC P.) na 6–12 mesiacov, aby mohli prebehnúť terapie a obnoviť sa ich vzťahy bez vonkajšej manipulácie. Matka v odvolaní tieto závery nenapadá vecne – iba ich bagatelizuje a útočí na všetky zapojené osoby. Závery znalca, odpis registra trestov a potvrdenie o trestnom stíhaní J. G. jednoznačne preukazujú, že zotrvanie detí v prostredí matky a G. je pre ne rizikové.

15. Pán J. G. v písomnom vyjadrení doručenom odvolaciemu súdu poprel, že by spáchal činy, ktorými by mal maloletých vystaviť ohrozeniu či už psychického alebo fyzického zdravia. Uviedol, že po doručení uznesenia okresného súdu matke si na druhý deň prevzal osobné veci a v rodinnom dome sa nezdržiava. Poukázal na správanie sa otca, ktorý podáva trestné oznámenia a ide mu len o to, aby deti neboli pri matke. Otec sa pritom odsťahoval tisíce kilometrov ďaleko, a preto nie je fér požadovať, aby sa deti prispôbili jeho životu. Ku svojej osobe uviedol, že sa po dobu niekoľkých rokov aktívne podieľal na výchove a starostlivosti o deti bez akýchkoľvek problémov.

16. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) uznesenie okresného súdu v časti napadnutého výroku I., ktorou okresný súd styk J. G. s mal. deťmi, zakázal, potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Krajský súd zároveň uznesenie okresného súdu v časti napadnutého výroku I. o dočasnom odovzdaní mal. detí do starostlivosti Centra pre deti a rodiny A., v časti napadnutého výroku I. o uložení povinnosti matke odovzdať maloletých do starostlivosti tohto centra, v časti napadnutého výroku I. o uložení povinnosti maloletým podrobiť sa odbornému poradenstvu a vo výroku II. o náhrade trov konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

19. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 51c vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy, ak sudca rozhoduje o uložení výchovného opatrenia na účely zabezpečenia odbornej pomoci maloletému dieťaťu alebo zabezpečenia úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa pobytom v zariadení najdlhšie na šesť mesiacov, alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa osobitného predpisu, ktoré sa bude vykonávať najmä v reedukačnom centre, vždy vypočuje maloleté

dieťa, ktorého sa konanie o uložení výchovného opatrenia alebo konanie o nariadení ústavnej starostlivosti týka.

21. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese, ktorý nemá charakter konečného rozhodnutia a ktorého účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Možno ho nariadiť len ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená a v prípade konania podľa CMP aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem. Nevyhnutným predpokladom pre vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Súd v konaní o nariadení neodkladného opatrenia zisťuje len elementárne skutočnosti, ktoré majú byť základom pre jeho nariadenie. Súd pri nariadení neodkladného opatrenia sleduje predovšetkým záujem maloletého dieťaťa. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa musí byť záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

22. Základnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých je existencia záujmu maloletého dieťaťa. Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré sú predmetom riadneho (plnohodnotného) dokazovania v meritórnom konaní. Zo samotnej podstaty konania o nariadení neodkladného opatrenia vyplýva, že súd nevykonáva dokazovanie ohľadom tvrdených skutočností. Pripomína odvolací súd, že mieru pravdepodobnosti, s akou sú uvedené údaje pravdivé, pritom súd vyhodnocuje vzhľadom na individuálne okolnosti návrhu. Pod potrebou neodkladnej úpravy pomerov účastníkov sa rozumie taký stav vzťahov účastníkov, pri ktorom aktívna korekcia zo strany súdu neznesie odklad. Úpravou neodkladných opatrení je totiž umožnené urýchlené a pružné riešenie takých situácií, kedy je potrebný okamžitý zásah súdu.

23. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti súdom prvej inštancie nariadeného neodkladného opatrenia. Týmto neodkladným opatrením súd prvej inštancie nariadil výchovné opatrenie v podobe pobytu maloletých detí v CDR a v podobe odborného poradenstva, uložil matke s tým súvisiacu povinnosť odovzdať maloleté deti do starostlivosti centra a zároveň zakázal styk J. G. s maloletými deťmi.

24. Odvolací súd sa po preskúmaní spisového materiálu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia uložením zákazu styku J. G. s maloletými deťmi. Je potrebné konštatovať, že z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia plynú skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver, že aktuálne je dôvodné zabrániť kontaktu mal. C. a A. s partnerom matky J. G.. Je v tomto smere namieste zvýrazniť predovšetkým závery znaleckého posudku číslo 8/2025 vypracovaného znalcom Mgr. Ivanom Moravčíkom. Pokiaľ matka v podanom odvolaní namietala, že listiny, z ktorých okresný súd vychádzal a ktorými mal osvedčenú potrebu neodkladného zásahu, boli súčasťou spisového materiálu aj v čase rozhodovania o pôvodnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol zamietnutý, je potrebné zvýrazniť práve obsah a závery uvedeného znaleckého posudku. Okresný súd po doplnení dokazovania týmto znaleckým posudkom vecne správne opätovne pristúpil k vyhodnoteniu naplnenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom zohľadnil nielen závery znaleckého posudku, ale aj ďalšie listiny týkajúce sa predovšetkým partnera matky. Zásadná zmena pomerov, ktorá nastala a odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia, je tak práve znalecký posudok. Až do predloženia tohto posudku totiž nebolo zrejmé, aký vplyv má prostredie u matky a jej partnera na mal. deti.

25. Je potrebné aj odvolacím súdom prízvukovať závery znaleckého posudku, v ktorom znalec konštatoval, že nie je vhodné, aby boli maloleté deti súčasťou domácnosti, v ktorej figuruje J. G. a pravidelne sa v nej zdržiava, respektíve pokiaľ by aj naďalej pokračoval intenzívny vzťah matky s pánom G. vo forme partnerského zväzku. Práve zo záverov tohto posudku tak plynie naliehavosť potreby zásahu, ktorým dôjde k zabráneniu styku maloletých detí s J. G.. Pokiaľ matka v podanom odvolaní spochybňovala relevantnosť podkladov ohľadom prebiehajúceho trestného stíhania s tým, že sa jedná o trestné stíhanie vedené proti neznámemu páchatelovi, uvádza odvolací súd, že z predmetného emailu je zrejmé, že tento bol okresnému súdu zaslaný práve k osobe J. G.. S prihliadnutím na ochranu najlepšieho záujmu maloletých detí tak túto skutočnosť, bez ohľadu na to, že sa jedná o konanie vedené proti doposiaľ neznámemu páchatelovi, nie možné ignorovať. Samotná matka pritom v podanom odvolaní alternatívne navrhla, aby odvolací súd ponechal v platnosti práve výrok o zákaze styku J. G. s maloletými deťmi. Zároveň matka uvádzala, že pán G. sa už v spoločnej domácnosti nenachádza a že s ním ukončila

spolužitie, čo uviedol aj pán G. v ním podanom písomnom vyjadrení. S ohľadom na skutočnosť, že sa jedná len o tvrdenie matky, ktoré z jej strany nebolo nijako osvedčené, a rovnako toto tvrdenie, že už opustil spoločnú domácnosť, nijako neosvedčil ani pán G., je odvolací súd názoru, že odvolaním napadnuté uznesenie je potrebné vo výroku o zákaze jeho styku s deťmi ako vecne správne potvrdiť. Odvolací súd pritom odkazuje na závery súdu prvej inštancie k zákazu styku, s ktorými sa stotožnil. Ak pán J. G. domácnosť matky a maloletých detí skutočne opustil, bude takýto zákaz styku pôsobiť preventívne do budúcnosti v tom smere, aby počas platnosti tohto zákazu nedošlo k obnoveniu spolužitia maloletých detí s pánom G..

26. Vo vzťahu ku konaniu o výchovnom opatrení odvolací súd uvádza, že toto konanie spadá do kategórie mimosporových právnych vzťahov, vo vzťahu ku ktorým je dôvodný osobitný procesný postup vychádzajúci z osobitných procesných princípov. Výchovné opatrenia sú súčasťou systému, ktorý komplexne zabezpečuje riešenie vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Súd nimi vykonáva dohľad nad výkonom rodičovských práv a povinností a nad dieťaťom. Uplatňujú sa ešte pred zásahom do rodičovských práv a povinností za predpokladu, že budú dostatočným nástrojom pre vyriešenie poruchy v záujme maloletého dieťaťa.

27. Ako už bolo odvolacím súdom konštatované, súd prvej inštancie okrem nariadenia neodkladného opatrenia uložením zákazu styku p. G. s maloletými deťmi odvolaním napadnutým uznesením nariadil výchovné opatrenie, ktorým dočasne odovzdal maloletých do starostlivosti Centra pre deti a rodiny A. a zároveň maloletým uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu. Okresný súd pritom vychádzal prioritne zo záverov vyššie uvedeného znaleckého posudku a zároveň z dokladov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu vedeného pod sp. zn. 54P/151/2023, ktorého predmetom je návrh otca na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. V odvolaní napadnutom uznesení okresný súd konštatoval, že ním nariadené neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, a preto konanie vo veci samej bez návrhu nezačal, keďže sa týmto neodkladným opatrením dosiahla trvalá úprava pomerov bez potreby ďalšieho dokazovania. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nevykonal žiadne dokazovanie okrem oboznámenia sa s obsahom spisového materiálu vedeného pod spisovou značkou 54P/151/2023.

28. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd zaoberal odvolacou námietkou matky, podľa ktorej bolo napadnutým rozhodnutím porušené právo maloletých na prezentovanie vlastného názoru, keďže súd prvej inštancie nezohľadnil vek mal. detí, ich názory a stanoviská. V kontexte tejto námietky zvyrazňuje odvolací súd obsah citovaného ustanovenia § 51c vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy. Podľa tohto ustanovenia v prípade, ak sa rozhoduje o uložení výchovného opatrenia na účely zabezpečenia odbornej pomoci maloletému dieťaťu alebo zabezpečenia úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa pobytom v zariadení najdlhšie na šesť mesiacov, sudca vždy vypočuje maloleté dieťa, ktorého sa konanie o uložení výchovného opatrenia alebo konanie o nariadení ústavnej starostlivosti týka. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu okresného súdu konštatuje, že takýto postup v spise okresného súdu absentuje, z ktorého záveru vyplýva, že odvolací súd nemohol vyhodnotiť procesný postup, ktorý vyústil do rozhodnutia okresného súdu ako vecne správny a vytvárajúci relevantné predpoklady pre rozhodnutie okresného súdu, a to o to viac, že podľa okresného súdu má takéto rozhodnutie konzumovať vec samu. Uvedené ustanovenie je odrazom participačných práv dieťaťa. Okresný súd neuviedol žiadne skutočnosti ani dôvody, pre ktoré uvedenú vyhlášku neaplikoval a mal. deti v tejto veci nevypočul.

29. Odvolací súd všeobecne k rodinnoprávnej problematike a k svojmu rozhodnutiu považuje za podstatné uviesť, že v súčasnosti existuje široká zhoda – a to aj v medzinárodnom práve – na podpore myšlienky, že pri rozhodovaní príslušných orgánov verejnej moci týkajúcom sa detí musí byť ich najlepší záujem prvoradým hľadiskom rozhodovania, z ktorého princípu posudzovanej veci potom odvolací súd vychádzal. Uvedené potvrdzuje v priestore Európskej únie napr. aj Charta základných práv Európskej únie, v ktorej podľa čl. 24 ods. 2 „pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa“. Pri skúmaní najlepšieho záujmu maloletých detí potom najmä za situácie, kedy z ustanovenia právneho predpisu priamo vyplýva povinnosť pred rozhodnutím o výchovnom opatrení maloleté deti vypočuť, nemožno, a to aj s prihliadnutím na vek mal. detí (12 a 15 rokov), aprobovať ako správny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý na túto svoju povinnosť rezignoval.

30. Po vykonaní odvolacieho prieskumu vo vzťahu k odvolaniu matky preto odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nedôsledne zisťoval pomery na nariadenie výchovného opatrenia. Podľa názoru odvolacieho súdu sú závery okresného súdu bez zistenia názoru mal. detí, ktorých sa rozhodnutie týka, predčasné. Postupom okresného súdu došlo k odňatiu možnosti mal. detí konať pred súdom, keďže sa procesným postupom okresného súdu znemožnila realizácia ich procesných práv.

31. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

32. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

33. Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. V dôsledku tohto potom odvolací súd v dotknutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP uznesenie okresného súdu zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

34. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne vyhodnotí potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vo forme výchovného opatrenia po splnení povinnosti vypočuť v takomto konaní maloleté deti, ktorých sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia týka, a následne s prihliadnutím na najlepší záujem mal. detí v okolnostiach konkrétnej prejednávanej veci, na podklade riadne zisteného a osvedčeného skutočného stavu vec opätovne právne posúdi, vysporiada sa s argumentáciou účastníkov (produkovanou aj v odvolacom konaní) a nanovo rozhodne.

35. Odvolací súd k svojmu rozhodnutiu, ktorým zrušil rozhodnutie okresného súdu považuje za podstatné uviesť pre úplnosť, že rozsah - miera, časová a procesná náročnosť dokazovania, ktoré je potrebné vykonať okresným súdom, s poukazom na vyššie uvedené závery krajského súdu, pre rozhodnutie vo veci výrazne presahuje rámec účelu odvolacieho konania. Uvedený postup odvolacieho súdu, preto nebol v rozpore ani s rozhodnutím Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 161/2023 zo dňa 12. októbra 2023.

36. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.